

Møt entusiasten Zafar Raja

Side 4-5

Møt entusiasten Arne Børresen

Side 12-14

DOMKIRKEN I SENTRUM

HØSTEN 2021

Åpne kirken! Nå!

Daglig leder Emil Skartveit slår gjerne kirkedørene på vidt gap. Han drømmer om en mer åpen kirke i bedre samspill med aktiviteter i parken og øvrig nærmiljø.

Side 2-3

Biskopen slutter

- Det fineste med bispetjenesten har vært de 50 visitasene i ulike menigheter, sier Atle Sommerfeldt som snart blir pensjonist.

Side 10-11

Kirkevergen slutter

- Aller viktigst for kirken er det at foreldrene ikke slutter å døpe barna sine, sier kirkeverge Gisle Kavli som nylig er blitt pensjonist.

Side 15

Hva gleder du deg til når koronaen er over? Flere svar på innsidene

“Vi har en kirke hvor vi ikke kan se ut, eller noen k Har vi noe å skjule? Er vi ikke interessert i å samhar

Det er en tidlig morgen. Høsten har forsiktig meldt sin ankomst. Sola skinner, men det er et kjølig drag i luften. På min vei fra jernbanen til arbeidsplassen i Kirkens hus går jeg nesten alltid igjennom Kirkeparken.

Tekst: Emil Skartveit

I dag har jeg stanset og gått inn. Jeg har satt meg på kirketjenerens kontor og funnet fram pc-en.

Jeg gleder meg over synet av Domkirken der den ruver. Den er trygt jor-det i sine omgivelser samtidig som den strekker seg mot himmelen. Domkirken er samtidig et godt kirkerom å være i. Romslig og trygt. Kjølig og varmt på en gang. Her er det høyt under taket og bredt mellom veggene. Akustikken er god. Snart er et nytt lydanlegg på plass, og et slitent orgel skal restaureres.

Domkirkens daglige leder, Emil Skartveit tenker høyt om kirken i dagens samfunn.

Her er gudstjenester, korøvelser, morgensang, bibelgruppe, kjellerkvelder, middagsbønn og hjertebønn. Her er Åpen kirke og konserter.

Jeg liker å tenke på kirken som Guds hus. Et hus hvor Gud bor. Visst er han overalt alltid, men på en særskilt måte bor han i kirken. Her materialiseres han gjennom gudstjenester, sang og musikk, forkynnelse, nattverd og dåp. Her er Gud og her handler han.

En romslig ramme

I forbindelse med kirken ligger kirke-

parken. Den er flott. Stor og grønn og gir den Domkirken en romslig ramme. Folk haster igjennom. Noen tar seg tid til å kikke på informasjonstavlene utenfor kirken. Hva skjer?

På lekeplassen er det ofte et yrende liv. Latter fra barn høres. Mye bevegelse.

Så slår det meg. Jeg opplever at det er lite samhandling mellom kirken og parken. Det er som om den psykologiske avstanden mellom kirken og parken er langt større enn den faktiske.

Jeg blir særlig klar over dette når gudstjenesten på søndag er over. Når jeg går igjennom parken for å ta toget tilbake til Halden, myldrer det gjerne av liv i parken og særlig lekeplassen, men det er liten eller ingen relasjon til kirken og gudstjenesten som nylig er avsluttet. Det er som om begge parter lever i hver sin verden.

Nå har pandemien lenge umuliggjort

– Jeg har lenge lekt med følgende tanke: Hva om vi satte inn store vinduer i veggene som vender mot parken? Ikke helt opp til taket, men i den delen av veggene som er under galleriet.

an se inn. Hvilke signaler gir det? ndle med omgivelsene?"

noen særlig form for kirkekaffe, men det hadde vært mulig å slå opp noen bord langs kirkeveggen med kaffe og kaker. Kanskje saft og pølser. Fortelle folk at de ikke trenger å komme inn for at vi skal bry oss.

Vi har toaletter som kan brukes. Hvorfor legger vi ikke til rette for det? Konfirmantrummet, et staselig rom, er blitt til en gang fra våpenhuset og ned til kjelleren La biskopene fortsatt henge der i sin prakt, men frisk opp veggene, om mulig gjøre noe med gulvet og sette inn en kaffemaskin. Nye bord og stoler. Sette glass i dørene inn fra kirkerommet. Skape anledninger til å samles.

“Mektig, introvert og tungsindig”

I forbindelse med forrige bispevisitas i 2017 kom det fram at mange i nærmiljøet opplevde kirken som lukket. Dette har menigheten i tiden etterpå prøvd å gjøre noe med. Likevel er jeg usikker på om

nærmiljøet dersom det ble spurt på ny i dag, ville svart annerledes.

Hvorfor?

Fordi det også handler om arkitektur og bygningsmateriale. Da kirken stod ferdig i 1879 var vel ikke ord som relasjon og åpenhet kjente ord.

Kirken skulle definere byen, den skulle ved statens hjelp plassere den lutherske evangeliske kirken i sentrum. Her skjedde de viktige tingene i livet. Dåp. Konfirmasjon. Vielse. Og begravelse når den tid kom. Kirken formidlet samfunnstilhørighet. Den oppdro mennesker til

å bli lojale og nyttige samfunnsborgere. Kirken hadde makt og kirkebygget understreket dette.

Er det da så rart at kirken kan oppleves lukket i en tid hvor transparens er blitt en kjernebegrep, hvor innsyn og utsyn er viktig når et bygg blir til? Legg merke til hvor store glassflater det er i nye bygg. At kirken blir en fortelling om noe som var, ikke noe som lever og pulserer Nå.

Satt på spissen. Kirkebygget i dag oppleves som mektig, introvert og tungsindig.

Vi har en kirke hvor vi ikke kan se ut, eller noen kan se inn. Hvilke signaler gir det? Har vi noe å skjule? Er vi ikke interessert i å samhandle med omgivelsene? Er troen vår tung og dyster?

Glassvegg mot parken?

Vi verken kan eller vil bygge ny Domkirke. Men jeg har lenge lekt med følgende tanke: Hva om vi satte inn store vinduer i veggene som vender mot parken? Ikke helt opp til taket, men i den delen av veggene som er under galleriet. Da kunne folk se at vi sang, danset og lekte i Guds hus. Tenk om vi på gode og varme dager kunne åpne disse vinduene, skyve dem til side for å slippe livet helt inn i kirkerommet. Spille på lag med park og lekeplass. Hvilken dynamikk ville det ikke vært i det?

Selvsagt vet jeg at dette ikke blir noe av. Likevel klarer jeg ikke å slippe tanken på at arkitektur sier noe om troen, om Gud og vår relasjon til ham. Og jeg liker å leke med tanken på umulige endringer.

Og spørsmålet mitt, utfordringen min til slutt blir følgende: Hva kan vi likevel gjøre? For det handler om kirkens plass i dagens samfunn. Kirkens relasjon til sitt nærmiljø. Til det enkelte mennesket. Det er livsviktige spørsmål å stille.

Flott konsert med Herborg Kråkevik

Domkirken inviterte til gratis formiddagskonsert med Herborg Kråkevik torsdag 2. september. Den allsidige artisten ga oss en fantastisk time, med en god blanding av humor og alvor. Hun sang, leste egne og andres tekster og imiterte kjentfolk. Korona begrenset antall besøkende til 180. Alle billettene ble benyttet, og menighetens ansatte serverte kaffe.

”Jeg har gjort mitt beste og ser

Skal det være en softis eller kebab med hjemmelaget yoghurtssaus? Velkommen til en av Domkirkens nære og kjære naboer. Flora.

Tekst: Emil Skartveit

Foto: Erling Omvik

I over 60 år har det legendariske spisestedet Flora vært i drift. Her har utallige softiser blitt fortært sammen med hamburgere, kebab, pizza og rødspette. I februar 2020 skjedde det dramatiske at Flora brant. Brannen som antagelig var påsatt, startet på damedoen og sørget for det ble et opphold på 14 måneder før Flora igjen kunne åpne «lemmane». 1. mai i år var derfor en gledens dag.

Det er som om Kirkeparken sammen med Flora og Domkirken danner en form for treenighet. Parken står for skjønnhet og hvile, kirken for åndelig føde og Flora for det legemlige. Det gir et godt liv.

Zafar Raja som eier og driver Flora, har sammen med undertegnede satt seg ved et av bordene ute. Inne bak disken tar kona ansvaret.

Hvem er denne blide, elska og omgjengelige mannen som har drevet Flora de siste 30 årene?

Lærte norsk av kamerater

Zafar kom til Norge og Fredrikstad i 1977. Da hadde faren allerede vært i Norge noen år. På den tiden trengte Norge arbeidskraft og svært mange fra blant annet Punjab-provinsen i Pakistan lot seg lokke til det bittelille landet i nord.

– Jeg var 14 år gammel da jeg kom og kunne ikke et ord norsk eller engelsk. Bare urdu. Han smiler.

– Og det hjalp jo ikke mye.

Zafar innrømmer at han skulket skolen mye, og det norske språket lærte han seg på gata, av vennene.

Sin karriere innen kokkefaget begynte Zafar i 1980 som pizzabaker hos Pep-

pes i Gamlebyen. Etter hvert drev han også egen virksomhet på Gressvik.

– På slutten av 1990 tallet var Flora til salgs. Jeg hadde solgt gatekjøkkenet på Gressvik og hadde vært noen måneder hjemme i Pakistan.

I første omgang leide Zafar Flora ett år, for å være sikker på at han klarte å drive det med lønnsomhet.

– Det var jo ikke lenger som i gamle dager, hvor Flora var alene om å selge denne type mat, det hadde jo dukket opp lignende spisesteder mange steder.

Det ble kjøp. Og resten er historie. En historie om en mann som har klart å beholde Floras unike posisjon i byen.

– Jeg har gjort mitt beste og ser på Flora som et av mine barn.

Hardt arbeid

Zafar sier han elsker stedet like høyt som han elsker barna sine.

– Her har vi mange stamgjester, eller stamvenner som jeg liker å kalle dem. For de er det. Vennene mine. Alle sammen. Vi kjenner hverandre og pra-

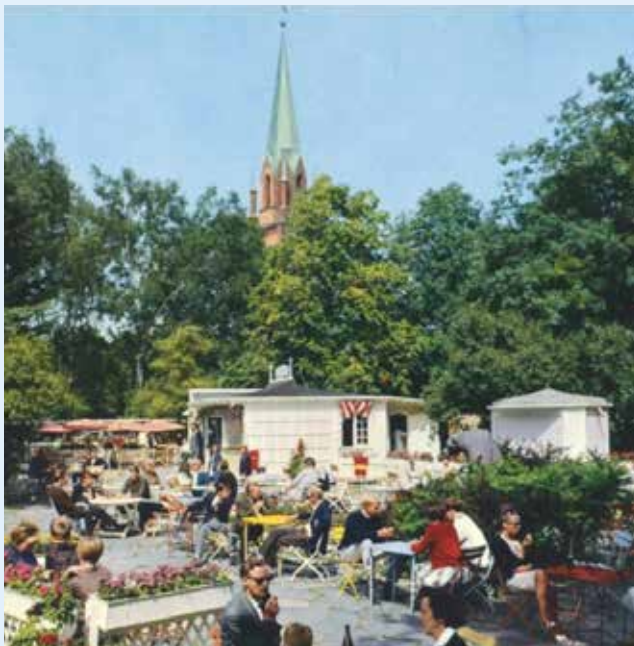
på Flora som et av mine barn"

Til venstre: Eier Zafar Raja med en av Flora-favorittene, softis.

Over: Dagens Flora ble gjenåpnet i mai etter brannen i februar 2020.

Til høyre: Postkort fra 1960-tallet av Flora i parken ved daværende Vestsiden kirke. Flora ble åpnet i 1956 av AS Restaurant Drift, et kommunalt selskap som fra før drev Restaurant Bjørnen.

ter sammen. For det meste er det norske gjester som kommer. Zafar har satset på en myk profil med fokus på familier. Og mens vi sitter og prater er det stadig nye innom. Softis er populært.

Men det er hardt arbeid. Zafar kjenner at han ikke er en ungdom lengre. – Nå nærmer jeg meg 60 år og kjenner at det blir mye. Jeg jobber 12 timer hver dag. Det er mye å gjøre. Du skal følge med overalt, springe fram og tilbake og være oppmerksom. Nå ønsker jeg meg et liv hvor jeg kan slappe mer av.

Zafar er på leit etter en som kan overta. Selv om sønnene også er med i virksomheten, tenker han ikke at en av dem skal overta.

– Det blir for mye for dem.

En ting er han imidlertid opptatt av. Han ønsker seg lemmer til vinduene på Flora slik at det passer med Fredrikstadsangen.

Når lemmene faller på Flora og stoler og bord settes frem.

– Er det noen flinke folk der ute som kan hjelpe meg med det? Spør Zafar.

At Zafar er opptatt av Floras historie, er også lett å se på lokalets vegger. Bildene som henger der, er som en vandring tilbake i byens historie.

Livet er ikke bare en fest

Hver vinter har han reist hjem til Pakistan. Han liker ikke vinteren her i Norge. Jeg spør om han regner seg som norsk eller pakistansk.

– Når jeg er på flyplassen og skal til Pakistan kjenner jeg meg mer pakistansk. Da skal jeg hjem til de gamle landsbyene, de smale veiene, alle jeg kjenner. Når jeg skal hjem blir jeg mer norsk. Jeg har hele tiden vært opptatt av å tilpasse meg det norske samfunnet. Fredrikstad er en flott by, folk er vennlige, byen er liten og ren.

Zafar avslutter med en oppfordring. Han vil at flere skal gå i kirken.

– Det var flere som gikk før. Livet er ikke bare en fest. Gud vil noe med våre liv. Vi skal være hyggelige mot hverandre og våre naboer. Det er det som er livet. Sier Zafar.

Og jeg spiser en nydelig kebab for første gang i mitt liv.

Hjertebønn i høst

«Hjertebønn arrangeres som vanlig siste torsdag i måneden kl. 17.45, men de første samlingene utgår på grunn av **Missa Mystica** i Domkirken søndag 12. september.

Dette var et samarbeid mellom Freddy Fjellheim/Poesi i Grenseland og Domkirken menighet. I den kontemplative messen deltok Norges fremste poeter Tone Hødnebo, Aina Villanger og Steinar Opstad. Danseren Aurora Itland i Carl André Johannssons koreografi ga messen dens kunstneriske fremdrift. Informasjon om endelige datoer for høstens Hjertebønn kommer senere, via sosiale medier.

Frihet fra Gud

Vi er blitt vant til å tenke at jo mer frihet vi har, jo bedre er det. Gjennom våre muligheter for aktive valg av identitet, religion, og sosiale relasjoner. Det er nytt i historien. For å få til dette må det ryddes, - få vekk det som hindrer oss. Å ta vekk mye, kan gi frihet, - en glad og lettende frihet. For mange av oss kan det være godt å slippe Gud, medmennesker og alt mulig annet for tett inn på livet. Rydding gir dessuten kreative muligheter.

Ved aktive valg velger vi også bort noe, så våre valg kan bli til virkelighet og vi kan leve slik vi har valgt. De gamle institusjonene i samfunnet og de faste relasjonene har tapt terreng. Det gir rom for min fortelling og hvem jeg er.

Det er en nær kobling mellom frihet og tomhet. Det kan vise seg at friheten blir en bakside som gir oss et tomrom og en følelse av fravær. Drømmen om absolutt frihet kan gå i retning av absolutt tomhet. Et fravær av alle relasjoner, fra en gud å tro på, fra tradisjonsoverleveringer, er en god beskrivelse av hva døden er. Bare i døden er vi fri fra alt.

Det ligger et ubehag i all motstand, som ikke gir oss umiddelbar tilgang til full frihet. Det er som regel alltid noe ved Den andre eller Det andre som ikke er så behagelig. Derfor vil vi ha frihet til å velge.

Vi kan også velges bort av andre. Det er lettere enn noen gang og mer synlig og følbart gjennom sosiale medier. Bortvelgelsens forbannelse går igjen også i samliv og i arbeidsliv. Mennesker i vår tid går ikke til grunne av mangel på muligheter, men mangel på fellesskap.

Et motbilde seiler opp her. Jeg opplever varme i fortellingene om Jesu møte med mennesker, - en varme jeg sjelden møter i det virkelige liv, men som jeg av og til ser et glimt av. Jesu fortellinger er spekket med malende bilder om en Gud som elsker og som henviser oss til hverandre.

Jesus var i situasjoner der han følte seg forlatt, ensom og valgt bort, og han sa det i rene ord da han døde på korset. «Min Gud, hvorfor har du forlatt meg.» Tomrom, fravær av relasjoner, angst for å bli alene etter alle valg vi gjør. Han sier noe om å være menneske i 2021.

Fortellingen om den bortkomne sønn som kom hjem til sin far er sterk for mange. Hva sier denne fortellingen om min lengsel? Det som er min fortelling? Det eneste som er sikkert er at fortiden vår forandrer seg hele tiden. Vi har ikke den samme opplevelse av vår ungdomstid nå som da vi var unge. Vår livsfortelling blir da endret, - justert versjon. Ingen har like liv, men alle er vi mennesker med de samme behov. Vi vet ofte hva vi mangler. Å jobbe med vårt indre liv som ingen ser, gir oss alle kompetanse.

For å utforme vår identitet trenger vi dynamiske bilder og modeller som møter våre lengsler slik at vi ikke sementeres eller stivner for mye. Vår personlige fortelling kan fint møte «levende» fortellinger i det varierte persongalleriet i Bibelen. Fortellingene handler om mennesker av kjøtt og blod med de samme behov som oss.

Våre valg eller ikke valg gir oss et syn på både vår fortid, nåtid og fremtid. Vår flytende identitet gir mulighet for forandring. Tro og relasjoner gir vekst for mennesker midt i vår tid. Som prest og menighet inviterer vi til en slik samtale, og denne høsten er Domkirkens fysiske dører mer åpne enn noen gang.

Jeg bruker fra tid til annen denne vakre salmen i Norsk Salmebok (nr. 734, vers 2):

*Vi vil ein fridom der vi er oss sjølve,
Ein fridom vi kan gjere noko av,
der ingen tomleik finst, men rom for draumer
ei jord der tre og blomer kan slå rot.
Guds kjærleik er som stranda og som graset
Som vind og vidd og jord og allheims rom.*

Andreas Vassal

Sokneprest i Domkirken

I Jobb Fredrikstad

Mobil:

45 97 44 39

E-post:

i-jobb-fredrikstad@bymisjon.no

Besøksadresse:

Losjeveien 2

1604 Fredrikstad

kirkensbymisjon.no

KIRKENS
BYMISJON

Har du behov for hjelp - og vil støtte **Kirkens Bymisjon** i Fredrikstad?

Vi tilbyr følgende tjenester:

- **Rydding** fra hus / leilighet / garasje / lager / byggeplass
- **Hagearbeid** / gressklipp / kantklipp / klipping og rydding av hekk / busker / trær
- **Bortkjøring** av hageavfall og annet avfall fra hus / hytte
- **Stubbefres** - fjerning av trestubber / stammer
- **Rivning** av hytte / garasje / anneks / annet
- **Graving** / jordfresing
- **Gravstell** - vår / sommer / høst / vinter. Hjelp til å plante / vanne / luke
- **Utleie** av salgsboder

Vi fakturerer etter at jobben er utført.

– Hva gleder du deg til når koronaen er over?

Wenche Hardeng, butikkansatt i Kong Frederiks Damer

– Jeg håper og tror at vi er gjennom det verste. Det har vært krevende tider, og jeg har også vært permittert på grunn av korona. Lenge var det umulig å dra til hytta i Sverige. Nå ser vi fram til å reise ofte over grensen, uten hindringer.

Lydproblemene ennå ikke løst

Men nå håper bygningssjefen på nytt anlegg i løpet av høsten

Det er fortsatt hoderysting i benkeradene i Domkirken. Dårlig lyd gjør at det til tider er vanskelig eller nesten umulig å høre ordene i det som fremføres fra talerstol og alterparti.

Tekst og foto: Erling Omvik

Problemene er ikke av ny dato. I kirkenes årsmelding heter det at lydanlegget i kirkerommet var en stor utfordring gjennom hele 2020.

– I løpet av i fjor høst kom det inn gode tilbud fra flere tilbydere, og håpet er at nytt anlegg vil være på plass innen høsten 2021, står det å lese i årsmeldingen.

Men høsten er kommet. Fortsatt må Domkirken stole på to innleide høyttalere som er plassert framme i kirken (Se bildet). Det er også de eneste høyttalere som fungerer i det store kirkerommet.

“Situasjonen er uholdbar”

Sokneprest Endre Fyllingsnes får stadig tilbakemeldinger om problematiske lydforhold. Han uttrykker seg slik til Menighetsbladet:

Det er bare to innleide høyttalere som bærer lyden fra sokneprest Endre Fyllingsnes når han taler under gudstjenesten i Domkirken.

– Jeg ser veldig fram til å få nytt anlegg på plass. Situasjonen er uholdbar, både for menigheten og for oss som er liturger og prester. Under gudstjenester har vi ikke noe inntrykk av hvordan lyden fungerer i kirkerommet, og vi sliter ofte med at lyden kommer tilbake som ekko og feedback. Det er veldig forstyrrende.

– Hvor i kirken fungerer lyden best?

– Det er nok en god idé å sette seg i fremre del av kirkerommet for å høre bedre, sier han.

Ellers bekrefter Fyllingsnes at det jobbes iherdig med utfordringene.

– Vi har hatt lydprøver på hvordan et nytt lydanlegg kan fungere. Det har vært imponerende. Et nytt anlegg vil bidra til å øke kvaliteten på gudstjenester og andre arrangementer i Domkirken betydelig, legger soknepresten til.

“I sluttfasen med å evaluere”

Bygningssjef hos kirkevergen, Heine Langsholt håper at det er mulig å få et anlegg i løpet av høsten. I mellomtiden

foreslår han at det kan være mulig å leie inn ekstra høyttalere lenger nede i kirkerommet.

Han har følgende å si om arbeidet så langt og veien videre:

– Vi har på våren og før sommerferien gjennomført flere lydprøver i kirken med noen av tilbyderne. Nå er vi i sluttfasen med å evaluere tilbudene og skal oversende informasjon til menighetsråd og stab så snart vi har et forslag klart.

Langsholt legger til at leveringstider og montasjetid skal drøftes når leverandør er valgt. Prosjektet delfinansieres av menighetsrådet og fellesrådet.

PS Like før menighetsbladet gikk i trykken, har Kirkevergens forslag til nytt anlegg blitt godkjent både i menighetsrådets arbeidsutvalg (AU) og av staben.

– Da bør det bli langt bedre lyd i løpet av høsten, sier Domkirkens daglige leder Emil Skartveit, som lover mer informasjon via om tidsplan mmmmm og kvaliteter med nytt anlegg.

– Hva gleder du deg til når koronaen er over?

Jonas Moen, servitør på Color Line og kirketjener-vikar i Glemmen:

– Jeg gleder meg til å slippe å bruke munnbind på arbeidsplassen min, Color Line, og så gleder jeg meg til å ha fysisk kontakt med familie og venner igjen, sier Jonas – russ i år.

Det Norske solistkor gjester Hovland-festivalen også i år. For mange er dette årets høydepunkt. Koret synger i Domkirken fredag 22. oktober. Foto: Bård Gundersen

Arne Viste ble kjent for sin innsats for papirløse ureturnerbare flyktninger.

Hovland-festival i frihetens tegn

Årets Hovland-festival fra 15. – 28. oktober har Frihet som tema. Et selvfølgelig valg etter pandemiens begrensninger. Musikk kjenner ingen grenser og lar seg ikke hindre av smitte.

Festivalens formelle åpningskonsert er i Glemmen kirke fredag 15. oktober. Her fremføres Frihetens time skrevet av Trond Gilberg og Sindre Eide. Borg domkor medvirker sammen med Renate Gjerløw og en gruppe musikere. Åpningstalen holdes av biskop Atle Sommerfeldt.

Arne Viste er for mange kjent for sin innsats for papirløse ureturnerbare flyktninger. Han fikk i 2019 Vårt Lands Petter Dass pris. Viste vil medvirke under konserten i Domkirken lørdag 23. og taler under gudstjenesten søndag 24. Her blir han også intervjuet av domprost Kari Mangrud Alvsvåg.

Årets festivalkomponist er den profilerte organisten og komponisten Nils Henrik Asheim. Han har egen konsert lørdag 23. oktober i Glemmen. Søndag 24. medvirker Asheim samme sted, med sangeren Ruth Wilhelmine Meyer og Kaveh Mahmudiyani (fra Iran, bosatt i

Norge). Kaveh er en perkusjonist med tombak (tradisjonsinstrument fra Iran) som hovedinstrument.

Festivalen fortsetter sitt gode samarbeid med Fredrikstad kommune og Den kulturelle spaserstokken. Lørdag 16. oktober på blir det konsert med Elise Båtnes og Louisa Tuck, henholdsvis konsertmester og første cellist i Oslo filharmoniske orkester i Domkirken.

Tradisjonen tro får vi i år også besøk av Det Norske solistkor. For mange er dette årets høydepunkt. Konserten finner sted i Domkirken fredag 22. oktober.

Et annet kreativt og nyskapende høydepunkt vil være konserten med Borg Vokal og Mathilde Gross Viddal med band søndag 17. oktober. Gross Viddal har gitt ut en rekke album og spiller meditativ musikk med tydelige innsalg av folketonen innenfor frijazz. Begge gruppene vil gjøre egne verker, men store deler av konserten vil være et musikalsk samarbeid.

Vi har også i år arrangement som strekker seg ut til bredere grupper av musikkinteresserte. Lørdag 16. oktober bør Østre Fredrikstad kirke bli fullsatt

og stemningen høy når kantor Dagfinn Klausen samler musikere og sangere til en kveld under tittelen «Will the circle be unbroken». Søndag 23 oktober fyller Dag Frode Eilertsen og band fra Moss Domkirken med rocka musikk og tekster til ettertanke.

Den anerkjente solisten Beate Lech med band gir oss en flott salmekveld i Øste Fredrikstad torsdag 21. oktober, og gitaristen Ole Martin Huser Olsen som skulle være godt kjent for mange i vårt område, spiller nyskrevet musikk i Domkirken tirsdag 19. oktober.

Hans Nielsen Hauges 250 års jubileum blir markert med forestillingen «I Hauges spor» som fremføres av Ryfylke livsgnist. Hvor det skjer avhenger av høstens publikumsrestriksjoner, men det blir enten på Hauges Minne eller Rolvsøy kirke torsdag 28. oktober.

Ellers medvirker lokale krefter som Dan Rene Dahl, koret Senza Rigore Domkirkens jentekor, Ung kirkesang, elever fra musikklinja, unge talenter fra området med flere.

Billetter bestilles på www.fredrikstadkino.no/billetter.

– Hva gleder du deg til når koronaen er over?

Torill Stette, adjunkt ved Trara skole:

– Jeg ser fram til å treffe familie – uten begrensninger. Jeg håper på mer forutsigbarhet i skolehverdagen enn under pandemien. Stadige endringer har vært slitsomt. Jeg gleder meg til at allsangen igjen kan fylle kirkerommet.

Biskop Atle Sommerfeldt: – Glemmen og Domkirken menigheter må utvikle en tydeligere felles strategi og røst i byen, ikke minst i forhold til de store byutviklingsprosjektene

En biskop som har åpnet dører

I november avslutter Atle Sommerfeldt 10 års tjeneste som biskop i Borg. Han kom til Fredrikstad etter åtte år som generalsekretær i Kirkens Nødhjelp.

Tekst: Stein Mydske

Foto: Brian Kristoffersen-Fait

Før det var han generalsekretær i Mellomkirkelig råd og generalsekretær i Botswana Christian Council. Vi fikk en biskop med et sterkt internasjonalt og tverrkirkelig engasjement. I alle disse årene hadde han ansvar for få utvikle én dimensjon ved kirkens oppdrag i samfunnet med å forebygge og gi respons på akutte og langvarige kriser og årsakene til at disse krisene oppstår. Dette arbeidet skjedde i aktiv samhandling med en lang rekke aktører i offentlig forvaltning ute og hjemme, andre organisasjoner i Norge og globalt.

- Hva var den største overgangen ved å bli biskop i Borg etter mange års internasjonalt arbeid?

– Jeg har kunnet anvende mye av denne erfaringen i tjenesten som biskop. Den største overgangen var å ha ansvar for en helhetlig teologisk og faglig tolkning av hva den kristne bebyggelsen betyr for mennesker i dagens Borg bispedømme. Jeg har også erfart at lokalkirken har mye å gå på i relasjonsbygging og samhandling med andre aktører i lokalsamfunnet.

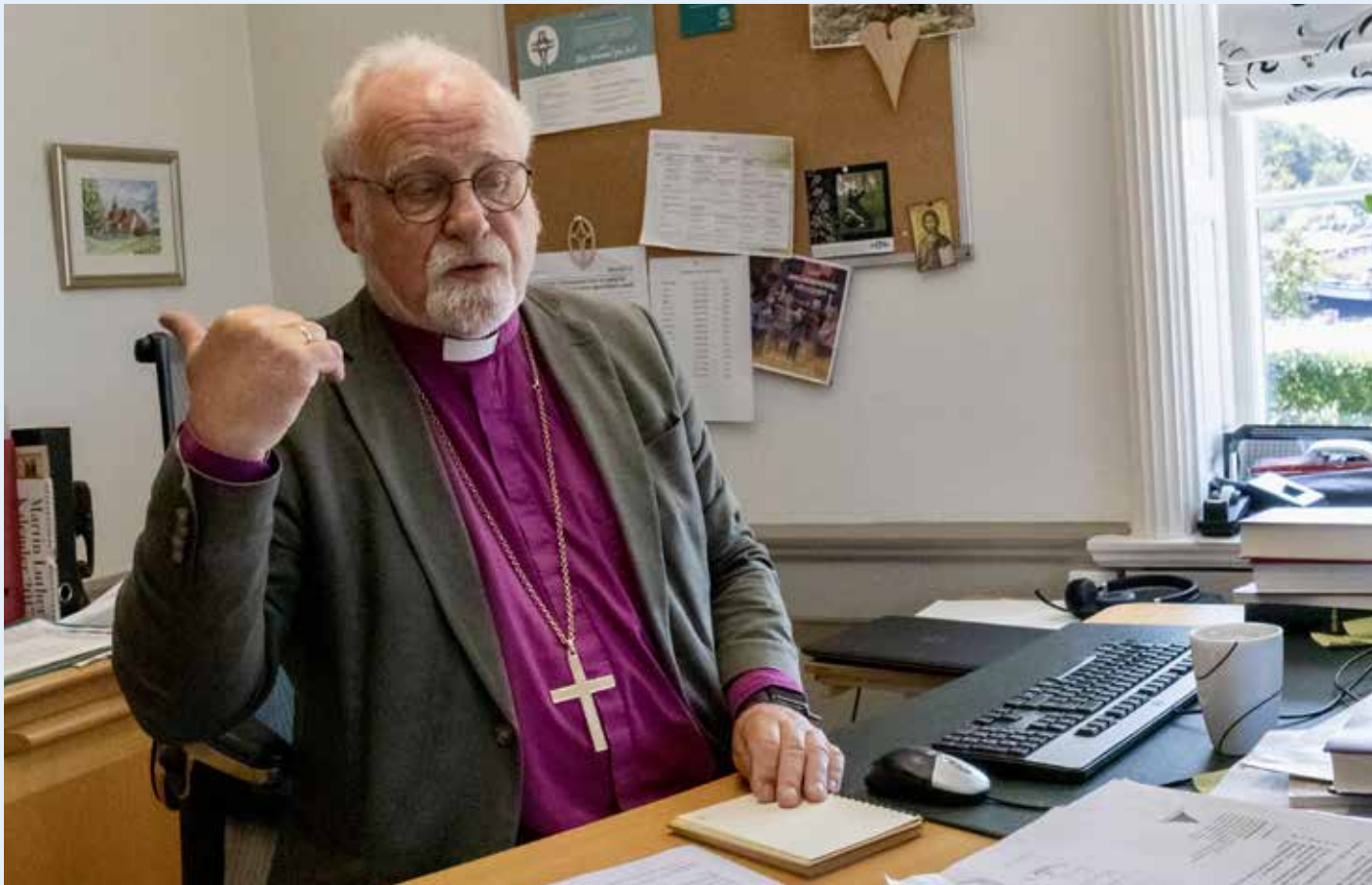
- Hva er din flotteste opplevelse som biskop i Borg?

– Det fineste med bispetjenesten har vært de 50 visitasene i lokalkirken med intensivt arbeid med kirkens rolle i lokalsamfunnet og strategisk retning for kirkens vei videre. De mange vigslingene til tjeneste som prest, diakon, kateket og kantor og samtalene knyttet til det har vært veldig inspirerende. Det

– *Hva gleder du deg til når koronaen er over?*

Henrik Kjelsrud Johansen, fotballspiller og kaptein i FFK:

– Jeg gleder meg veldig til å spille foran masse folk på Fredrikstad stadion igjen. Har savnet stemningen, atmosfæren og støtten fra supportere og andre fotball-interesserte. Samholdet og følelsen det gir, er noe jeg har sett fram til å oppleve.

– *Det fineste med bispetjenesten har vært de 50 visitasene som er gjennomført, sier Atle Sommerfeldt, her i sitt kontor i Fredrikstad.*

er mange veldig flotte enkeltbegivenheter og tiltak som kan nevnes, 450 års jubileet for Fredrikstad by kombinert med Reformasjonsjubileet i 2017 var et høydepunkt. Da var kirken veldig synlig i Fredrikstad!

– *Hva er det viktigste du bidratt med som biskop i Borg?*

– Det er det vel andre som kan vurdere bedre enn meg. Men jeg vil anta at mitt bidrag til strategisk utvikling internt og eksternt, inkludert å styrke frimodigheten som aktør i det offentlige rom og arbeidet for interreligiøs og interkulturelt samarbeid, vil være viktig. Jeg tror også at mitt bidrag til å gi reelt rom for de to ekteskapsyn har vært viktig for mange og særlig for det nye mindretallet. Så håper jeg at jeg har bidratt til at kirkens dører er åpnet for de mange som har en sennepsfrøtro og et håp om at Guds er til stede i deres liv.

– *Hvilke spesielle utfordringer ser du for Domkirken og Glemmen?*

– Gjennom mine visitaser har jeg fått et sterkt syn for de spe-

sielle utfordringer som bymenigheter har i tiden fremover. Hvordan kan vi utvikle kirken i en urbaniserende kontekst? Ikke minst gjelder dette de store endringene de tradisjonelle byene i Nedre Glomma-regionen gjennomgår.

For Glemmen og Domkirken blir det viktig i årene fremover å utvikle en tydeligere felles strategi og røst i byen, ikke minst i forhold til de store byutviklingsprosjektene. Innholdet i strategien må være å motvirke økt sosial ulikhet, styrke arbeidet med lavinntektsfamiliene, interreligiøs og interkulturell samarbeid og unge voksne og fremstå som åpne kirker med et mangfold av møteplasser med et rikt kulturelt og liturgisk liv. Samarbeidet med andre aktører i byen må styrkes.

– *Hva vil du prioritere som pensjonist?*

– Jeg lærte av Gunnar Stålsett at å bli pensjonist er som å få en ny jobb med større frihet i hva jobben skal fylles med. Planen er å få konkretisert og prioritert innholdet i den nye jobben i løpet av høsten. Men en viktig komponent blir å være en tilstedeværende far og morfar.

– Hva gleder du deg til når koronaen er over?

Mari Jørstad Aurebekk, skoleelev

– Jeg gleder meg til å kunne gi en klem igjen. En god klem sier mer enn ett tusen ord. Korøvelser i kirken blir morsommere enn å øve sammen på nettet. Det blir også fint når skolen kan åpnes for alle – uten karantene.

Modelltog, trompet

Arne Børresen:

– Jeg er ingen aktiv kristen, men jeg har da søndagsskolen

Noen har tid til alt, og massevis i tillegg! Arne Børresen er blant dem. Han er journalist, driver Gamlebyen modelljernbanesenter, spiller og gleder mange med trompet, kjører folk på tur med charterbåt – og hjelper gjerne til der det trengs. På hjemmefronten er han gift med Monika og har åtte barn.

Tekst og foto: Ola Jacob Amundsen

Vi slår oss ned i modelljernbanesenteret, i den nye avdelingen som er under bygging i andre etasje på «Majoren». Her holder syv ansatte og femten frivillige på med den nye delen av senteret, som skal kobles sammen med eksisterende virksomhet. Nå er underlag til skinnegang, veier til selvgående biler og ulike landskap så å si klargjort – men mye jobb gjenstår før og tog og biler virkelig kan begynne å kjøre og oppleve. Åpning blir neste år.

Skandinavias største

Dermed blir Skandinavias største modelljernbaneanlegg enda større. Og senteret som har etablert seg som et av Østfolds mest populære severdigheter, vil utvilsomt lokke til seg enda flere fra fjern og nær. Her massevis med loko-

Trompeten er Arnes følgesvenn. Han spiller i mange sammenhenger, også i kirken.

motiver, vogner, urbane og landlige områder, stasjonsbygninger, fjell og figurer i mange slags situasjoner.

Da han pakket opp Lego-toget på julaften som seksåring, var toginteressen født. Den akselererte ytterligere noen år senere da han fikk et startsett med

Arne Børresen i sitt eldorado, modelljernbanesenteret i Gamlebyen.

Lokomotiver, personvogner og godsvogner langs et imponerende nett med skinnegang.

Märklin-tog. På senteret i dag ruller det fortsatt Märklin.

– Det er mest driftssikkert i forhold til støvproblematikken. I et stort modelljernbaneanlegg er det viktig at togene ikke stopper på grunn av støv. Märklin-lokomotivene har en slespesko under, og skubber støv og skitt bort

– Hva gleder du deg til når koronaen er over?

Odd Holten, pensjonist

– Jeg har savnet det kristne fellesskapet og menigheten. Nå ser vi at det er i ferd med å komme tilbake. Det gir glede. Jeg håper vi unngår passivitet og frykt for å delta. Fagfolk og politiske ledere fortjener honnør for stødig styring.

- og en skarp penn

En tro kopi av travle Øra med skip, kraner og lagerhaller skal på plass.

Detaljene i landskap og bymiljøer i modelljernbanesenteret er fascinerende.

fra skinnegangen. Den egenskapen har ikke andre likestrømslokomotiver, sier Børresen.

Begynte i «Norge rundt»

Det hele begynte egentlig i 2004, da han sammen med barna hadde bygd et fint modelljernbaneanlegg. «Norge rundt»

kom på besøk, og når det fire minutter og tretten sekunder lange innslaget var over, ringte folk fra Harstad i nord til Kristiansand i sør og ville komme på besøk for å se på anlegget.

– Da bestemte jeg meg for å etablere et folkets anlegg. Men vi måtte ha andre og større lokaler. Det fant vi omsider

rett ved gangbrua til Gamlebyen. Noe av bakgården måtte rives og bygges opp igjen, og vi fikk en flott bakgård i tråd med hva fylkeskonservatoren og vernemyndighetene bestemte. Så begynte vi innredningen av et modelljernbanesenter. Åpningen var i 2010. Senere kjøpte vi nabohuset, og senteret kunne utvide. Nå er turen kommet til annen etasje i Majoren-gården vegg i vegg ned sentret, og der en skikkelig stor utvidelse, sier han videre.

Mangeårig journalist

Arne Børresen er egentlig journalist. Demokraten har vært hans arbeidsplass i svært mange år, men nå er det sporadiske saker som frilanser. Nå er han en av initiativ-tagerne til nettavisen Fredrikstad Tidende.

– Jeg har alltid interessert meg for hvordan de som sliter egentlig har det. Det sies at i velferdssamfunnet er det ikke lenger noen som er fattige, men de finnes. Mange er lutfattige. Jeg er veldig opptatt av samfunnsoppdraget. Alle problemstillinger rundt folk som trenger hjelp, er viktig å få frem. Lager man en sak, må den ha mening. Jeg er ikke interessert i å skrive om hvem som var på byen siste helg eller annet fjas. Vrøvl for andre ta seg av!

– Du er kjent for å være skarp i pennen?
– Får ta det som et kompliment! Jeg sier til meg selv – skriv med store bokstaver hvis det er nødvendig. Samfunnet er som Sareptaskrukke – det er nye hendelser, saker og problemstillinger nær sagt hver dag. *Fortsetter på neste side*

– Hva gleder du deg til når koronaen er over?

Laila Cathrine Johansen, butikkansatt Extra Christianslund:

– Nå håper jeg at Koronaen går mot slutten. Det har vært anstrengende med mindre sosial kontakt. Nå venter jeg på å kunne reise på ferie til kystbyen Side i Tyrkia. Der er det et fascinerende folkeliv, mye å se og oppleve.

Arne har spilt trompet i kirken gjennom 41 år

Fortsatt fra forrige side

Ta for eksempel varslersaken i Fredrikstad kommune, som jeg dro i gang i januar 2015. Spaltemeterne og konsekvensene er blitt enorme, og hittil har det kostet kommunen 50 millioner kroner!

Må ta debatten

– Hva synes du om utviklingen i norsk presse?

– Til å grine av! Jeg er oppriktig bekymret for hvordan det skal gå med demokratiet dersom de som kommer etter oss i økende grad er tilfredse med facebook og twitter og lignende, Farmen og Carmen og hva det nå måtte hete. Vi må ha redaktørstyrte medier med journalister som kan finne frem i postjournaler, undersøker og stiller politikerne nødvendige og kritiske spørsmål. Vi må få frem folks meninger, og lage saker fra ulike sider så de balanserer. Det handler kort og godt om og ta debatten. Her svikter vi.

– Hvorfor ble du ikke lokalpolitiker?

– Jeg har vært AUF-leder, og satt faktisk i bystyret fra 1983 til 1987. Det ble med en periode. Jeg er nok litt for en utålmodig sjel til å holde på med politikk. Skal man i politikken, må man legge alt annet til side. Det er et stort veivslag. Dessuten kan man ikke være politiker og journalist samtidig.

Jeg har for øvrig kommet til at man nok har større påvirkningskraft som journalist enn menig politiker. Jeg er ikke noe maktmenneske, men vil bidra til noe konstruktivt.

Som gutt begynte Arne Børresen som trommeslager i Gudeberg skole-

Arne Børresen spiller ofte i kirkelige sammenhenger med Espen Christophersen (til venstre). Her deltar de to trompetistene under åpningen av Håpets katedral på Isegran i sommer. Foto: Erling Omvik

korps, hvor 60-70 dyktige musikanter spilte og marsjerte godt. Men å spille melodier på tromme går dårlig, og når man att på til ikke mestrer hvirvelen uansett hvor mye det ble trent – burde man kanskje prøve noe annet. Det ble trompeten, og det var et vellykket valg.

– I Østre Fredrikstad kirke hadde man behov for to trompeter, som kunne spille under gudstjenester, til jul, påske og pinse. Da fikk jeg en større oppgave i tillegg til korpset, og har faktisk spilt i kirken i 41 år – og gjør det fortsatt. I tillegg er det blitt opptredener i Domkirken i ulike sammenhenger, og andre steder.

Kirken gjør mye godt for folk

– Jeg er ingen aktiv kristen, men jeg har da søndagsskolen, gikk på Seiersten misjonshus og var innom Frelsesarmeen i Farmannsgate i oppveksten. Jeg tenker ofte på den kristne kulturarven – den må vi ta vare på. Jeg er grunnleggende uenig i talsmenn og partier som helst vil avfolke hele kirken. Kirken gjør mye nyttig for folk, og det er viktig å respektere de troende. Det er litt leit at kirken er delt i store verdispørsmål, men takhøyden må være stor med plass til alle. I Domkirken var den en periode med strid om det musikalske innholdet. Takhøyden må også gjelde musikken, det kan umulig

være ille med jazzgudstjenester og noen barnesanger. Selv er jeg nok på den mer liberale siden.

Rekker det jeg vil rekke

– Døgnet har ikke mer enn 24 timer. Det gjelder også meg. Jeg rekker det jeg vil rekke. Jeg er ingen bruker av sosiale medier. De kvasi-tingene som foregår der gjør meg sliten og betenkt. Jeg er slettes ikke interessert i bilder på Facebook fra naboens Danmarkstur.

Jeg blir lei meg over at så mange barn og unge bruker så mye tid på å sitte bak ulike skjermer. 12-15-åringer som holder på seks til ni timer om dagen, virker preget av bruken – eller misbruken. De blir overstimulert. Jeg er oppriktig bekymret for hva dette til slutt fører til – for demokratiet, de redaktørstyrte mediene og andre ting. Det er snart ikke en 30-åring som kjøper seg en avis. Hvor skal dette ende? Avisene burde absolutt ta denne debatten.

Nei, jeg velger å bruke tiden på alt det andre. Dra på Kongsten å bade sammen med barna, fiske, spille litt på trompeten og ta en tur ned til modelljernbanesenteret hvor det stadig er aktive medbyggere i full sving, sier Børresen.

Arne Børresen trives likevel best i «steinalderen».

«Det har handlet om alt fra salmebøker til gravemaskiner»

Kirkesjefen slutter etter sju år

– *Jeg har hatt rike og spenningsfylte år som kirkeverge, sier Gisle Kavli.*

Tekst og foto: Erling Omvik

Topplederen av folkekirken i Fredrikstad er takket av og rost for innsatsen i flere anledninger, senest under konserten «Endelig FreDan» i Domkirken i september.

– Jeg skulle gjerne fortsatt, men helsemessige årsaker gjør at jeg nå vil bruke restarbeidsevnen på familien og meg selv, sier 63-åringen på telefon fra Ulefoss i Telemark, der Kavli eier et hus fra 1850, med stor hage.

– Nå gleder jeg meg til å høste epler, og så skal jeg male 300 meter med stakittgjerde, fortsetter han.

Kavli er trønder, har hatt et langt liv i Telemark og er senere bosatt i Moss. Som 24-åring fikk han jobb som organist og lærer i Siljan. Etter noen år som kulturkonsulent på Ulefoss begynte arbeidsdagen i Røde Kors. Her ble han i hele 22 år, først i Telemark og senere ved hovedkontoret i Oslo, de siste årene som spesialrådgiver for generalsekretæren. Kavli har også vært ansatt ved Nansenskolen på Lillehammer.

I 2014 lot han seg friste av stillingsannonsen som kirkeverge i Fredrikstad. Han fikk jobben.

– Sirkelen ble på mange måter sluttet. Jeg både begynte og avsluttet min yrkeshverdag i kirken. Det har vært meningsfylt, sier han.

For mange kan kirkeverge-stillingen virke diffus og anonym. Men topplederen for vårt lokale kirkeliv har et bredt spekter av oppgaver. Kirkevergen har ansvar for 19 kirkebygg og 13 gravplasser. Stillingen inkluderer administrative og økonomiske oppgaver for ti menigheter, ledelse av Fellesrådets sekretariat, kontakt med kommunen og samarbeid med menighetenes daglige ledere. Det er en ledergruppe med

fagsjefer for økonomi, administrasjon, kirkebygg, gravlund og HR. Kirkevergen er arbeidsgiver for 80 ansatte og samarbeider med et tjuetalls prester.

– *Hvordan vil du selv beskrive din rolle?*

– Min oppgave har vært å smøre systemet. Jeg ser mange likheter med å lede en stor bedrift. Det har handlet om alt fra salmebøker til gravemaskiner, humrer Kavli. Han legger til at han har vært opptatt av å utvikle struktur og organisasjon. I Kavlis tid har kirken i Fredrikstad fått kommunikasjonsmedarbeider, personalsjef, økonomisjef og bygningsingeniør.

Han var arkitekten som samlet menighetenes administrasjon i tre etasjer i Kirkens Hus i Nygaardsgaten. Under åpningen høsten 2018 sa Kavli: – Jeg gleder meg til å utvikle ny dynamikk og nye samarbeidsformer til beste for kirken som helhet og byens befolkning,

– *Hva tenker du om Kirkens Hus i dag?*

– Jeg tror vi har lykket med å gjøre kirken mer synlig. For folk flest er det lettere å ta kontakt med kirketorget som betjener alle menighetene våre. Mange aner ikke hvilken menighet de tilhører. Flere ansatte har gitt uttrykk for at dette arbeidsfellesskapet har skapt mer dynamikk. Samtidig er det viktig å understreke at selve virksomheten skjer ute i menighetene, ikke i huset i sentrum. Vi har også vært opptatt av fleksibilitet. I dag er det tre av ti menigheter som fortsatt sine kontorer utenfor Kirkens Hus, det er Kråkerøy, Borge og Kjølberg.

– *Hvordan har du opplevd samarbeidet med kommunen?*

– Veldig bra. Fredrikstad kommune har vist stor forståelse for kirkens behov. Vi har lagt vekt på at kirken ikke skal bruke mer penger enn det som er tildelt. Det har vi også holdt, med ett unntak: Restaureringen av Domkirken. Under-

Gisle Kavli er stolt av kultursatsingen i kirkene. Her er han sammen med medlemmer av Borg domkor.

veis ble det avdekket et enormt behov for oppgradering, og kommunen forsto at midlene måtte økes betraktelig. Ekstra midler ble bevilget.

Han er ellers stolt av kirkens bidrag og synlighet under Fredrikstads 450 års-feiring og reformasjonsjubileet i 2017 samt Tall Ships Races i 2019.

– *Hva er dine viktigste bidrag som kirkeverge?*

– Vanskelig å si, svært mye har vært på dagsorden hele tiden. Men jeg håper å ha oppmuntret og bidratt til et aktivt kulturliv i menighetene. Det er på alle måter et rikt gudstjenesteliv i Fredrikstad, og vi har kompetente kirkemusikere og dyktige amatører. For meg har det vært viktig å støtte opp om Hovland-festivalen og Hovland-akademiet. I 2019 var det 32 000 mennesker på ulike konserter i våre kirker. Det er jo svært imponerende, sier Kavli.

– *Hva tenker du om fremtiden for Den norske kirke?*

– Jeg har alltid vært opptatt av å bygge folkekirken. Ofte har jeg sitert forfatter Edvard Hoem: «Kirkebygget tilhører ikke kristenfolket, men alle som bor i soknet.» Dette er en god ledetråd, ikke minst for oss som arbeider eller er frivillige i kirken.

Så legger han til:

– Aller viktigst er det at foreldrene ikke slutter å døpe barna sine. Hvis dagens utvikling fortsetter, ser det mørkt ut. Her håper jeg at kirken ser utfordringen og tar nødvendige initiativ.

– Hva gleder du deg til når koronaen er over?

Tor-Jørgen Andersen, teknisk oversetter i RWS, Oslo:

– Det blir godt å kunne fylle kirkerommet, uten begrensinger og avstand mellom folk. Jeg gleder meg til vanlig hverdag igjen og er glad at pandemien har gitt meg muligheter for hjemmekontor. Nå slipper jeg pendling. Veldig bra for meg!

Solveig Egeland (til venstre) og Anne Skauen skinner om kapp med solen under åpningen av Håpets katedral.

Céline Kurahachi-Manstad (15) er gudmor for katedralen. – Vårt arbeid kjenner ingen grenser, sa hun under innvielsen.

Domprost Kari Mangrud Alsvåg i utlånt prestekjole av søppel fra Themsen tar dugnads-entusiast Dag Skottene i sin favn.

Under en tur på Brattestø på Hvaler fikk kulturrådgiver i Borg bispedømme, Solveig Egeland, en visjon av en katedral som steg opp av havet. Nå er visjonen blitt virkelighet.

Tekst: Stein Mydske

Foto: Erling Omvik

Etter tre års arbeid og 10.000 timers innsats av frivillige, ledet av byggmester Andreas Pagander, ble Håpets katedral innviet på Isegran lørdag 5. juni. Plast-søppel fra havet er forvandlet til vakre takplater i alle regnbuens farger.

Et mangfoldig fellesskap

– Håpets katedral skal være et møtested der vi kan samarbeide om å skape forandring, fra ødeleggelse av naturen til håp og drømmer som blir til handling, sa biskop Atle Sommerfeldt under innvielsen, der også representanter for verdens store religioner deltok med bønn og hilsener.

Håpets katedral fra visjon til virkelighet

– Allerede under innvielsen ble det synlig at vi er et flerreligiøst fellesskap, sier prosjektleder Anne Skauen. I juni ble også representanter for ulike religioner invitert til å delta i en filmminnspilling om vårt forhold til bønn og natur.

Selv om katedralen er innviet til kirkelig bruk i Den norske kirke, skal den være et møtested for mennesker fra ulike kulturer og religioner. En internasjonal «mestringsgruppe» møtes regelmessig i Håpets katedral. Det er voksne mannfolk blant våre nye landsmenn over 55, som fra 2019 har fått et populært møtested der de trener seg på å snakke norsk, gjøre praktiske oppgaver som bidrar til inntekter for Håpets katedral og hjelper

hverandre til å mestre en krevende hverdag i et nytt land. Arbeidet er organisert av Fredrikstad kommune.

Menigheter, skoler og kulturliv

– Fredrikstad kirkelige fellesråd har vedtatt å gå inn som medeier i Håpets katedral, sier fungerende kirkeverge Jo Edvardsen. Dette er jo et lokalt initiativ, og vi ser store muligheter for at byens menigheter kan bruke Håpets katedral både i trosopplæringen for barn og konfirmantundervisningen for ungdom. Nå skal vi invitere de ansatte i menighetene til å samarbeide om å lage opplegg som passer inn i planene for trosopplæring og konfirmantundervisning.

– Hva gleder du deg til når koronaen er over?

Victoria Hansen, webdesigner:

– Jeg gleder meg til at vi igjen kan reise fritt, uten hindringer. Både i ferie og arbeid. Jeg håper at de som har følt på isolasjon igjen kan delta i samfunnslivet uten frykt, sier Victoria som nylig flyttet fra Vancouver i Canada til Fredrikstad.

Isegran og Fredrikstad blir hjemmehavnen. Innfeldt: Håpets katedral-ambassadør Helene Bøksle bidrar med vakker sang under åpningen og understreker at «musikk er universelt, akkurat som verdenshavene».

– Vi har et felles ansvar for skaperverket og en bærekraftig utvikling. I tillegg er det kanskje brudepar som ønsker å vies og familier som vil ha barnedåp i katedralen, legger han til.

– Vi har allerede prøvd ut et pedagogisk opplegg for skoleklasser, forteller Anne Skauen. Nå som vi fra 1. oktober går over i driftsfasen av Håpets katedral, satser vi på en modell med tre ben: det pedagogiske for skoler og menigheter, det kulturelle med konserter, utstillinger og foredrag og det flerreligiøse. I tillegg ønsker vi at Håpets katedral skal bli sertifisert av FN som et av verdens grønne hus i deres program «Faith for Earth».

Satser på en bærekraftig drift

Selve byggingen av katedralen er fullfinansiert takket være støtte fra bl.a. Kavlifondet og Gjensidige. Nå ønsker man å bygge opp en drift der inntektene dekker kostnadene. Det blir ansatte med ansvar

for program og innhold. I tillegg kommer utgifter til havneleie og aktiviteter. – Frivillig arbeid vil fremdeles være viktig for oss også i driftsfasen, understreker Anne Skauen. Vi satser på å stifte en venneforening. Det er spennende å se om vi klarer å ta vare på og videreføre den gode stemningen vi har hatt blant alle de frivillige nå i byggefasen.

Solveig Egeland legger til: - Nå i høst ønsker vi å starte et nytt prosjekt, «Håpets hage». Der trenger vi også frivillige! Har du lyst til å være med på det og få nye spennende venner, ta kontakt med Solveig Egeland, tlf. 415 12 518.

Céline Kurahachi-Manstad (15) fra Kråkerøy er en av de frivillige ungdommene som har bidratt. Under innvielsen var hun gudmor for katedralen og holdt en tale der hun understreket at havet binder oss sammen. Vi må lære å ta vare på naturen og samarbeide for å

snu søppel til noe vakkert. Céline fortsetter: – Vi som er unge er klimaengasjert. Jeg har selv fått en god venninne fra Tyskland gjennom Håpets katedral. Emma fant oss ved å google «håp», og hun har siden besøkt meg i Fredrikstad. Vårt arbeid for å bevare naturen kjenner ingen grenser!

Håpets katedral til andre byer

Anne Skauen: – Vi har allerede fått henvendelser fra andre byer som ønsker å bruke Håpets katedral, og vi er i dialog med arrangørene av Arendalsuka 2022. Det undersøkes også om vi kan taue Håpets katedral opp Glomma til Paddekummen i Sarpsborg og til Sjøfartsmuseet på Bygdøy i Oslo. I tillegg har vi en foreløpig invitasjon fra Göteborg stift, og vi drømmer om å ankre opp utenfor Brottet på Hvaler. Men Isegran og Fredrikstad blir vår hjemmehavn. Her hører vi hjemme i et fantastisk spennende og utviklende maritimt miljø.

– Hva gleder du deg til når koronaen er over?

Sigrid Putkowski, klokker og elev ved Greåker, science-linja

– Det er flott å møte mennesker igjen og kunne gi en klem. Deilig med ekte kor, ikke bare digitale «tulle-øvelser». Vi i jentekoret gleder oss til konserter igjen. Bra med undervisning på skolen, og jeg jubler over at kantina er åpen.

Hva er egentlig Allehelgen?

Hvert år markeres Allehelgen i kirkene og på kirkegårder. I år faller denne helgen på 31. oktober og søndag 1. november.

Og ja: Halloween og Allehelgen HAR noe med hverandre å gjøre. Her skal du få historien i korte trekk:

Røttene til Halloween er rundt to tusen år gamle. Det er røttene til Allehelgen også. Kelterne i nåværende Irland feiret nyttår, Samhain, natten til 1. november. Man tenkte at natten mellom det gamle og det nye året var hinnen mellom de levende og døde ekstra tynn. For to tusen år siden ble det også født et lite barn i Betlehem som skulle kalle seg selv for verdens lys. Av dette har det blitt både godteri, spøkelses, lys og helgenfest på oss.

Kelterne mente nemlig at spøkelsene herjet rundt på jorden for å ødelegge avlingene og skape bråk denne natten. For ikke å bli gjenkjent kledde menneskene seg ut med spøkelsesmasker når de forlot husene. Dette er bakgrunnen for våre skumle kostymer. «Trick-or-treat», eller «knepe-eller-knask»-skikken kom mye senere, og stammer fra den kristne allehelgensfeiringen i middelalderen.

De tidligste kristne ble utsatt for forfølgelser på grunn av sin tro, og mange ble drept. På 300-tallet e. Kr. ønsket man å ære og minnes martyrene med en egen kirkelig feiring. Etter hvert ble denne feiringen også en markering av de helgener som ikke hadde fått noen egen festdag. Samtidig hadde forestillingen om skjærsilden vokst fram: Det stedet de døde måtte igjennom for å renses for sine synder på vei til himmelen. Man tenkte at helgenene slapp dette på grunn av sin store tro og gode gjerninger. Man tenkte også at helgenene kunne gå i forbønn for en hos Gud. Derfor kunne man både be og tilbe dem.

Slik ble navnet på denne festdagen «Allehelgensdag», som skulle feires 1. november. Fra ca. år 1000 ble dagen etter kalt «Alle sjelers dag», da en kunne minnes sine egne døde, og be for dem. Og sånn kommer vi til skikken med «trick or treat». Den oppsto i England ved at fattige tippet kaker fra de rike i

bytte mot å be for de rikes døde slektninger. Da kunne de få et kortere opphold i skjærsilden.

Martin Luther var brennende uenig i forestillingene rundt skjærsilden, og slo opp sine berømte teser om dette og annet den 31. oktober, dagen før Allehelgensdag i 1517. Han mente også at alle mennesker kunne be direkte til Gud uten å gå veien om helgener, og han la et nytt innhold i begrepet «helgen». En

helgen er et menneske som kan være et forbilde for oss gjennom sin tro og sitt liv, mente Luther. Derfor ble Allehelgensdag beholdt som kirkelig festdag også etter reformasjonen.

På slutten av forrige århundre slo den amerikanske feiringen av Halloween 31. oktober for fullt inn her i landet. Navnet er en sammentrekning av «All-hallows-eve», altså kvelden før Allehelgensdag. Folketroen fra

kelterne setter sitt preg på denne kvelden. Den amerikaniserte skikken med «trick-or-treat» begrunnes gjerne med at ingen skal gå sultne på denne kvelden, heller ikke spøkelsene som må blidgjøres.

Etter hvert har mange menigheter i Norge gjort første helgen i november til en hel allehelgenshelg. Lørdagen blir mange steder markert som «alle sjelers dag» der de nærmeste til de som er døde gjennom det siste året blir spesielt invitert. Noen gjør dette i søndagsgudstjenesten. Mange steder holdes kirkene åpne og varme, der de som pynter og steller på gravene kan komme inn og ha en stille stund.

Kanskje er denne helgen ekstra verdifull i år, hvor vi vender oss til «den nye normalen» etter pandemi-perioden. Mange har måttet begrense antallet i gravferder. Nå er det mulig å kunne komme til kirke, høre navnet til den kjære lest opp, tenne lys, eller vandre på kirkegården. I kirkene våre er det rom for deg, enten du har mistet noen gjennom siste året, eller bærer på annen sorg og savn.

Hege E. Fagermoen,
sokneprest i Glemmen

Filmbryllup med «Lange flate ballær 3» i Domkirken

Gjestgiver Øystein Elgheim debutere både som prest og skuespiller – i Domkirken.

Denne staselige bilen sto klar for å frakte film-brudeparet til nye eventyr.

Torbjørn Ileby hadde fått oppdraget med blomster-pynting til filmbryllupet.

Rengjørerne fra Viuno sørget for at kirken ble gjort ren og pen etter innspillingen.

Filmekteparet Veslemøy og Harald Zwart bruker gjerne venner og kjente som aktører i sine produksjoner. I høst falt valget på Øystein Elgheim, Hvalers kjente gjestgiver.

Tekst: Erling Omvik

Foto: Barbro Flodin

Rammen var Domkirken og høytidelig bryllup i innspillingen av «Lange flate ballær 3».

– Ja tenke seg til. De mente vel at jeg egnet meg som prest, ler Øystein.

– Trivdes du i rollen?

– Så avgjort. Det ga mersmak. Jeg måtte trå til med patos og fynd under vielsen. Jeg har vært bergtatt gjennom 50 år av

akustikken i Domkirkens vakre rom. Nå fikk jeg endelig anledning til å oppleve dette fra alteret, sier Øystein og legger til at det ble dobbel-debut, som prest og som skuespiller.

– Jeg aner ikke hvordan scenen tok seg ut og om jeg i det hele tatt blir synlig når filmen er ferdig klippet, fortsetter han.

– Noen vil si at du har en predikants nådegave når du presenterer vin og mat?

– Takk for det. Dette er imidlertid en

helt annen arena. Men jeg gjorde mitt beste. Da jeg vandret verdig rundt i antrekket i krikekjelleren før vielsen, gikk strømmen. En av filmproduksjonsfolkene styrtet bort til meg og spurte: Hvor er sikringsboksen? Han trodde at jeg var en del av inventaret, forteller Øystein.

– Det ga selvtillit?

– Så avgjort. Derfor er budskapet klart: Bare ring, hvis dere trenger vikarprest en gang!

– Bare ring, hvis dere trenger en vikarprest

100 gir 100 fortsetter

Vil du være med å sikre Domkirken en forutsigbar økonomi? Aksjon 100 gir 100 fortsetter.

Menighetsrådets tanke er at små bekker blir til en stor elv. Dersom 100 personer gir 100 kr fast i måneden blir det 120 000 kr. ekstra i året. I 2019 ga vår givertjeneste en inntekt på 35 000 kr. Høsten 2020 fikk vi over 20 nye givere slik at resultatet av givertjenesten i fjor ble 52 000 kr.

Vi fortsetter aksjonen og håper på enda flere givere. De første har allerede meldt seg.

Menigheten har selv et stort økonomisk ansvar. Dine bidrag sørger for at barn, ungdom og voksne fortsatt synger, trosopplæringen styrkes, onsdagsmiddagene fortsatt smaker godt, konfirmanter og ungdom får et godt tilbud, menighetsbladet blir utgitt og gudstjenestetil-

budet blir mer mangfoldig.

Kontakt daglig leder Emil Skartveit (948 05 395) for informasjon, eller opprett et fast trekk i din bank.

Vår giverkonto er 1503.73.90795.

GUDSTJENESTER

SEPTEMBER

19. september: 17. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Søndagsmesse

v/ sokneprest Andreas Vassal.

Kl. 18: Felleskirkelig gudstjeneste

v/ Egil Svartdahl, Fredrikstad Gospelkor, Linda Helen Haugland, Kari Mangrud Alvsvåg, Svein Veland m.fl.

26. september: 18. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Høsttakkefest med dåp - utdeling av 4-årsbok v/ sokneprest Endre Fyllingsnes.

OKTOBER

3. oktober: 19. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Søndagsmesse

v/ sokneprest Andreas Vassal.

10. oktober: 20. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Søndagsmesse med dåp v/ sokneprest Endre Fyllingsnes.

17. oktober: 21. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Fellesgudstjeneste i Glemmen kirke - Hovlandfestivalen

v/ sokneprest Endre Fyllingsnes.

24. oktober: 22. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Festivalgudstjeneste - Hovlandfestivalen v/ domprost Kari Mangrud Alvsvåg.

31. oktober: Domssøndag/Bots- og bønnedag

Kl. 11: Søndagsmesse med konfirmantpresentasjon v/ sokneprest Andreas Vassal.

NOVEMBER

7. november: Allehelgensdag

Kl. 11: Søndagsmesse med dåp v/ sokneprest Andreas Vassal.

14. november: 25. søndag i treenighetstiden

Kl. 11: Søndagsmesse v/ sokneprest Endre Fyllingsnes.

21. november: Kristi Kongedag

Kl. 11: Fellesgudstjeneste i Fredrikstad Meto-distkirke v/ domprost Kari Mangrud Alvsvåg, pastor Ole Martin Andreassen.

28. november: 1. søndag i adventstiden

Kl. 11: Avskjedsgudstjeneste for biskop Atle Sommerfeldt v/ domprost Kari Mangrud Alvsvåg m.fl.

DESEMBER

5. desember: 2. søndag i adventstiden

Kl. 11: Søndagsmesse med presentasjon av dagkonfirmanter v/ domprost Kari Mangrud Alvsvåg, menighetspedagog Hanne S. Holm, diakon Ann Christin Arneberg Nicolaysen.

12. desember: 3. søndag i adventstiden

Kl. 11: Søndagsmesse v/ sokneprest Andreas Vassal.

13. desember

Kl. 07: Lucia-feiring

19. desember: 4. søndag i adventstiden

Kl. 19: Ni lesninger og sanger. Domkirkens stab medvirker.

24. desember: Julaften

Kl. 11.00: Gudstjeneste på Fjeldberg sykehjem.

Kl. 14.30: Gudstjeneste

v/ sokneprest Endre Fyllingsnes.

Kl. 16.00: Gudstjeneste

v/ sokneprest Endre Fyllingsnes.

25. desember: Juledag

Kl. 12: Høytidsmesse v/ domprost Kari Mangrud Alvsvåg.

26. desember: Stefanusdag

Kl. 11: Søndagsmesse

v/ domprost Kari Mangrud Alvsvåg.

Kl. 18: Gudstjeneste på Holmen eldresenter.

31. desember: Nyttårsaften

Kl. 23.15: Midnattsgudstjeneste v/ sokneprest Andreas Vassal.

JANUAR 2022

1. januar: Nyttårsdag

Kl. 12: Felleskirkelig gudstjeneste v/ sokneprest Endre Fyllingsnes m.fl.

2. januar: Kristi åpenbaringsdag

Kl. 11: Søndagsmesse

Med forbehold om endringer!

JØLSTAD
begravelsesbyrå

Fredrikstad og omegn

Benjamin Nordling

Svein Åge Johansen

Hans K. Helgesen

Birgit Groth

Vakttelefon **69 130 130** (24t)
Farmannsgate 10

www.jolstad.no Lokaleid Begravelsesbyrå

Behov for sorggruppe?

Sorg og Omsorg Fredrikstad tilbyr sorggrupper for ulike typer sorg og alder. Har du mistet en du er glad i, kan det være en hjelp å treffe andre i samme situasjon som forstår hva du går igjennom. Frivilligsentralen Sentrum koordinerer henvendelsene, så ta gjerne kontakt på telefon 909 93 815 eller post@fredrikstadsentrum.frivilligsentral.no

SLEKTERS GANG

Døpte

- 21.02.2021 Mio Johannessen
(Døpt i Glemmen kirke)
- 21.02.2021 Marthe Therese Nilsen
(Døpt i Glemmen kirke)
- 07.03.2021 Helene Aarsrud Skjelbred
- 02.05.2021 Noah Kind Mikalsen
- 19.06.2021 Eilif Johannes Steen Sandsdalen
(Døpt i Glemmen kirke)
- 19.06.2021 Nikolai Plunkett Qvale
(Døpt i Glemmen kirke)
- 11.07.2021 Wilmine Myrene
(Døpt i Leikanger kirke)
- 01.08.2021 Henrik Aleksander Skarsen
- 08.08.2021 Olav Stoilov Håbu-Haraldsen
- 15.08.2021 Sofia Skard Martinsen
- 15.08.2021 Ida Martine Jacobs Tonset
- 29.08.2021 Max Torbergesen Johansen

Vielser

- 12.06.2021 Mai Lene Hagen og
Geir Gunvaldjord Jonskås
- 21.08.2021 Karoline Kroken og
Raman Bero
- 22.08.2021 Christina Holden Rønning og
Tor Rene Stryger

Døde

- 28.01.2021 John Willy Skrøder
- 07.02.2021 Gerd Helene Heidenstrøm
- 13.02.2021 Kåre Johan Volden
- 13.02.2021 Thurid Anne Myklebust
- 16.02.2021 Valborg Elisabeth Volden
- 22.03.2021 Karl Thore Lauritsen
- 06.03.2021 Randi Solveig Sekkelsten
- 06.03.2021 Kirsti Holm
- 05.03.2021 Bjørg Apicella
- 14.03.2021 Wenche Helen Simensen
- 21.03.2021 Karl Ole Isaksen
- 18.04.2021 Ole Alexander Mortensen
- 22.04.2021 Laila Irene Johansen
- 25.04.2021 Finn Trygve Karlsen
- 26.04.2021 Lisbet Holt Andersen
- 25.04.2021 Jens Larsen
- 29.04.2021 Liv Alshus
- 02.05.2021 Bjørg Istre Bjørland
- 04.05.2021 Reidun Hansen
- 07.05.2021 Gunnar Andresen
- 07.05.2021 Liv Brynildsen
- 11.05.2021 Kai Arnfinn Engebretsen
- 31.05.2021 Trond Reidar Christensen
- 30.05.2021 Berit Helene Steinsrud
- 02.06.2021 Laila Bilet
- 08.06.2021 Liv Hjøran Bugge Amundsen
- 16.06.2021 Åsveig Hildre
- 15.07.2021 Lita Ragnhild Magdalena
Bjerkebakke
- 08.08.2021 Olga Antonie Gulbrandsen
- 09.08.2021 Turid Helene Gunvordotter Bjørke
- 23.08.2021 Torill Fallar

KIRKEMUSIKK I HØST

Søndag 19. sept. kl. 18:

Felleskirkelig gudstjeneste i forbindelse med Hauge-jubileet.
Predikant: Egil Svartdal. Fredrikstad Gospelkor med musikere. Dir. Martin Alfvåg. Blåsere og pauker. Dan R. Dahl, orgel.

Lørdag 25. sept kl 18:

MESSEMUSIKK

Via Vitae (https://no.wikipedia.org/wiki/Via_Vitae) og Borg vokal fremfører Frank Martins Messe for dobbeltkor. Dirigent: Lars Kristian Håkestad Eliassen & Tore Erik Mohn
Prest: Endre Fyllingsnes.

Fredag 1. okt kl. 11.30:

Lunsjkonserter-Endelig Freddan. D.R. Dahl, orgel.

Lørdag 2. okt kl. 17.00:

Trondheim-solistene (Mozart-festivalen)

Søndag 3. okt kl. 16.00:

Borg Vokal (Mozart-festivalen)

15.-24. okt:

Egil Hovlandfestivalen (se side 9)

Søndag 31. okt. kl. 19.00:

"Jenta uten hender". Et kirkelig teaterstykket av Marianne og Martin Hirsti Kvam. Skuespillere, kor og musikere. dir. Terje Kvam.

Søndag 7. nov. kl. 19.00:

Allehelgenskonsert. med en rekke av byens artister, sangere og musikere. Med tekstlesing og lystenning.

Fredag 12. nov kl. 19.30

HøstRiss 2021: "Sieben Kreuzesworte" (www.nymusikk.no/arrangementer/hostriss-2021-sieben-kreuzesworte)

Kjell Mørk Karlsen: "Die sieben letzten Worte Jesu Christi", opus 198 (2019)

Kjell Mørk Karlsen: "Strykekvartett nr. 5 - Sieben Kreuzesworte" op.197 (2019) Urfremføring
Kjell Mørk Karlsen: "Sonata Grande" for fløyte og piano op. 173 (2013)

MEDVIRKENDE: Maiken Mathisen Schau (fløyte), Dan René Dahl, orgel, Trond Schau piano, Borg vokal, dir. Tore-Erik Mohn, Østfold Strykekvartett.

Tirsdag 23. nov. Kl. 19.00:

"Berikelse med Bach". Foredrag ved Torkil Baden. Guttorm Guleng, Tore Erik Mohn og Dan R. Dahl, orgel. I samarbeid med Fredrikstad Kirkeakademi.

Fredag 26. nov. kl. 12.30:

Lunsjkonserter-Endelig FreDan – D.R.Dahl, orgel. (Advents- og julemusikk.)

Onsdag 8.des. kl.18.00:

Adventskonsert med Domkirkens Jentekor og Senza Rigore.

Dir: Hege Holmquist og Birgit Gudim Søland.

Søndag 12. des. Kl. 19.00:

Juleoratoriet av Johann Sebastian Bach.

Borg domkor & Barokkanerne med solister.

Dir.: Tore Erik Mohn.

Søndag 19.des. kl. 19.00

Ni lesninger og sanger. Kirkens kor, kantorer og ansatte. Blåsere.

Bryllups glede i Domkirken - sett fra kirketjener Barbro Flodins kamervinkel.

Kirkeuka for fred i Israel og Palestina

Glemmen menighet markerer «Kirkeuka for fred i Israel og Palestina». Situasjonen er spent i Israel, på Vestbredden og i Gaza; og ikke minst mellom partene. Av og til blusser krigshandlinger opp, slik som nå sist i mai 2021. Les mer om den internasjonale Kirkeuka her: <https://kirkeukaforfred.no/>
Arrangementene i menighetssalen i Glemmen:

- Mandag 20. september kl. 19. Biskop Atle Sommerfeldt: «Kristensio-nisme».
- Torsdag 23. september kl. 19. Kirsti Aarseth fra Kolsås: "Konflikt-dem-pende nærvær - erfa-ringer fra Vest-bredden vinteren 2019".

Her er sommerens to unge kirketjenervikarer i Domkirken, Signe Gulbrandsen (t.v) og Karin Holmquist. Foto: Barbro Flodin.

– Hva gleder du deg til når koronaen er over?

Henry Mubiru, elev ved Fredrikstad internasjonale skole

– Høsten har begynt bra med undervisning på skolen. Det håper jeg fortsetter. Jeg er glad for at fotballsesongen er i gang for Råde IL, selv om jeg er skadet nå. Korona-tiden har vært krevende. Jeg gleder meg til et mer normalt liv!

TUNE BYGGSERVICE

Kontakt oss for et utformelt pristilbud!

Tlf: 908 53 907
www.tune-byggservice.no - **fagkunnskap gir trygghet**

nybygg påbygg
kjøkken takomlegging
bad og våtrom
restaurering

RÅBEKKEN
Dikeveien 1 – Telefon 69 36 39 00

Bestill nå for sikker levering!

Du får den i Liers Husflid. Du kan bestille Østfoldbunaden hos oss eller sy den selv.

Vi leverer brodersett omgående. Bunadssølv og sølvbelte får du også.

Østfoldbunaden «Løken» er populær blant konfirmanter og til barn.

Liers Husflid *Hvit Løkenbunad*

Nygaardsgt. 49-51, 1607 Fredrikstad • Telefon 69 31 67 06 - 69 31 63 39
www.lokenbunaden.no • e-post: post@liershusflid.no

Hans Kjøstelsen Farvehandel a.s

Maling - Tapet - Gulvbelegg - Tepper

Telefon 69 36 74 50

FONUS

BEGRAVELSESBYRÅ
GRAVSTENER

Fredrikstad - Moss - Råde - Rygge - Sarpsborg

Telefon 03024 - fonus.no

MURMESTER

PAUL OPSAHL A/S

Skovly 7, 1628 Engalsvik
Mobil 928 23 701
sveopsah@online.no

INSTALLATØREN GRUPPEN®

www.installatoren.as - tlf. 4000 21 22

For oss er enhver kontakt den viktigste

FREDRIKSTAD BEGRAVELSESBYRÅ
HILDEMET JOHANSEN 1938-1995

BORGE BEGRAVELSESBYRÅ
ELLEN MARGARETH BYE

Veumveien 51, 1613 Fredrikstad | 69 31 30 62 | fredrikstadbeg.no
Roald Amundsensvei 61a, 1654 Sellebakk | 69 34 53 35 | fredrikstadbeg.no

Råbekksvingen 2, 1617 Fredrikstad
Tlf. 40 00 23 09

Gravstener

skulpturer og andre produkter i sten

Lokalprodusert, gjerne hugget etter deres ønske

Besøk vår innendørs utstilling eller ring oss, så sender vi katalog.

Hjemmeside: www.johansenmonument.no

Skjebervg. 206, 1743 Klavestadhaugen. Tlf. 69 16 36 33

Phønix Selskapslokaler

Sentralt ved Biblioteket i Fredrikstad.

Se phønix.no eller ring 69 31 20 22

Telefonnummer og adresser til oss i Domkirken menighet

KIRKETORGET - felles telefonr. 69 95 98 00

Her kan du melde dåp, vigsel og begravelse. Du får svar på henvendelser, uansett menighet, og settes videre til «rette vedkommende».

Kirketorget er åpent mandag-fredag fra kl. 9 til 15.

DOMKIRKENS MENIGHETSKONTOR

Besøksadresse Nygaardsgaten 28, 3. etasje.

Postadresse Postboks 1405, 1602 Fredrikstad

E-post: domkirken-menig@fredrikstad.kirken.no

Daglig leder
Emil Skartveit
948 05 595

Domprost
Kari Mangrud Alvsvåg
414 11 412

Sokneprest
Andreas Vassal
994 03 671

Domkantor
Dan René Dahl
996 92 800

Domkantor
Tore Erik Mohn
900 96 618

Kirketjener Barbro
Flodin
482 67 679

Soknediakon Ann
Christin Arneberg
Nicolaysen
414 76 823

Trosopplærer
Liv Skovdahl
950 16 007

Sokneprest
Endre Fyllingsnes
920 46 413

Vestre Fredrikstad Gravlund:

Gravlundsbetjent Christoph Fürst – 908 16 925

Telefon til kontoret i domkirkebygningen: 69 31 55 91

Menighetsrådets leder Kristin Fauske Wenstøb – 971 76 227

Denne utgaven er laget i samarbeid med Glemmen menighet.

Redaksjonskomité for denne utgaven:

Erling Omvik (redaktør), Emil Skartveit, Olaug Storaas og Gisle Movik Nygren (grafiker).

Bladet er produsert hos Cal Trykk.

FØLG OPPDATERINGER OM DOMKIRKEN I SOSIALE MEDIER

Hjemmesider: kirken.no/fredrikstad-domkirke / **Facebook-sider:** fredrikstad domkirke

E-post: domkirken-menig@fredrikstad.kirken.no / **Instagram:** domkirkenfredrikstad

Ønsker du å gi en gave til Menighetsbladet? Domkirkens konto: 1503 73 90795

Korluren gjør come back under kjellerkvelden i Domkirken. Koret var på reise i Sør-Afrika sammen med Atle Sommerfeldt i Sør-Afrika i 2014. På bildet ser vi fra venstre metodistprest Jorunn Wendel, biskopen og videre de åtte sangerne Knut Sandmo, Marit Larsen, Merete Lindahl, Jon Buer, Lise Solberg Nilssen, Petter Spæren, Rolf Stordahl og Wenche Mortensen.

Still spørsmål til biskopen

– Når tabbet du deg skikkelig ut som biskop? Dette er ett av spørsmålene vi har tenkt å stille Atle Sommerfeldt når han gjester kjellerkvelden i Domkirken 9. november.

Temaet er «En biskop på fallrepet». Atle Sommerfeldt ble utnevnt til biskop i Borg 28. oktober for ti år siden. I høst er det slutt. Sommerfeldt runder 70 og blir pensjonist. Avskjedsgudstjenesten er i Domkirken 28. november.

Sommerfeldt har vært aktiv og uredde. Mange av hans utspill har skapt debatt og engasjement. På kjellerkvelden skal redaktøren av menighetsbladet, Erling Omvik intervjuer Sommerfeldt.

– Vi ønsker å stille interessante og utfordrende spørsmål. Derfor håper vi på hjelp fra leserne av menighetsbladet og andre. Send oss spørsmål. Du behøver ikke oppgi navn. Spørsmål sendes til erling.omvik@gmail.com eller via sms til 928 40 905, sier Omvik.

Så blir det gjenhør med Korluren. Et symboltungt innslag, fordi koret har en lang historie sammen med både

biskop Sommerfeldt og Domkirken. Korluren opptrådte sammen med Sommerfeldt da han besøkte kjellerkvelden første gang, og i 2014 dro koret sammen med biskopen på en uforglemmelig reise til Sør-Afrika. Her var det blant annet opptreden på Robin Island, der Nelson Mandela satt i fangenskap. Reiselaget møtte også tidligere president og Nobelpris-vinner Frederik de Klerk.

Korlurens gjensitt i domkirkekjelleren er også symboltungt fordi Wenche Mortensen, som døde i 2019, både var grunnlegger og drivkraft i koret og hun var også i mange år aktiv i komiteen som planlegger kjellerkveldene.

– Vi synes det er flott å samles igjen denne gangen, men vi vet ikke helt hva som skjer videre med Korluren, sier en av sangerne, Merete Lindahl. Hun forteller at det etter Wenches tragiske død bare vært to Korluren-opptredener, den omfattende forestillingen med Hans Børli-dikt, Kont-Jo og en reise til Palestina. Begge prosjekter igangsatt av Wenche og fullført etter at hun gikk bort.

Tre kjellerkvelder på programmet denne høsten

“Med løs rundsnipp”

7. september var det et muntert møte med domprost Kari Mangrud Alvsvåg og sokneprest Endre Fyllingsnes.

“Pest, plage og håp”

12. oktober er det kåseri ved lege Jan Henrik Lund. Musikk ved Knut Henriksen på klarinett og Dan René Dahl flygel.

“En biskop på fallrepet”

9. november kommer Atle Sommerfeldt. Han slutter snart som biskop og intervjuer av Erling Omvik. Korluren synger.

